

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHREE ATMANAND PRAKASH

પુસ્તક : ૯૬ ❏ આંક ૧૧-૧૨

ભાદરવો-આસો
સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૯૯

❏ આત્મ સંવત : ૧૦૩ ❏

❏ વીર સંવત : ૨૫૨૫ ❏

❏ વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૫ ❏

અસ્થિરં ભૌતિકં સૌખ્યં તત્ર સમ્મુહ્ય નોચિતમ્ ।
સનાતનમુખાધ્વાનં પ્રતિ વૈમુખ્યધારણમ્ ॥

ભૌતિક સુખ સ્થિર નથી, માટે તેમાં મોહિત બની
શાશ્વત સુખના માર્ગ પ્રત્યે વિમુખ બનવું એ ઠીક નથી.

Material happiness is unsteady, so it is not proper for a person to be affected by illusory attachment to it and consequently to be averse to the path leading to permanent happiness.

(કલ્યાણભારતી ચેપ્ટર-૭ : ગાથા-૧૦ * પૃષ્ઠ ૧૬૭)

અ...નુ...કં...મ...ણિ...કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	પ્રભુ તું એક જ તારણહાર	પ્રેષક : અરવિંદ સી. ખુટાણી	૮૧
(૨)	ઘર ઘર દીપ જલે	“ જીવન સાધના ”માંથી સાભાર....	૮૨
(૩)	દીવાળી પર્વનું મહત્ત્વ અને રિદ્ધિ-સિદ્ધિ	મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ	૮૩
(૪)	માણસ સરળ અને સહજ હોય તો તે જે કરે તેમાં કલ્યાણ સધાતું રહે	મહેન્દ્ર પુનાતર	૮૫
(૫)	ધન્ય તને પુણિયા....	કલાપીબેન નવીનચંદ્ર મહેતા	૮૬
(૬)	શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ભાવનગર દ્વારા સ્કોલર વિદ્યાર્થીઓનું સન્માન કરાયું	અહેવાલ-મુકેશ સરવૈયા	૯૨
(૭)	પૂ. શ્રી જમૂવિજયજી મ. સાહેબના વ્યાખ્યાનો (ગતાંકથી ચાલુ * હજી : ૧૫મો)	—	૯૪
(૮)	સખ નહિ, ઇનામ !....	“ દષ્ટાંત રત્નાકર ”માંથી સાભાર....	૯૮
(૯)	કમ યોગ	નરોત્તમદાસ અમુલખરાય કપાસી	૧૦૧
(૧૦)	શું સચ્ચાઈની કદર નથી જ?	શ્રી કલાવતીબેન વોરા	૧૦૩
(૧૧)	કપર્દિ શ્રાવકની કથા	પ્રેષક : દિવ્યકાંત સલોત ટા. પે. ૩	

આ સભાના નવા પેટ્રન મેમ્બરશ્રી

શ્રી પ્રતાપરાય મોહનલાલ શાહ (દાઠાવાળા) મુંબઈ-૫૬

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રી

શ્રી હેમંતકુમાર ચંપકલાલ શાહ-ભાવનગર

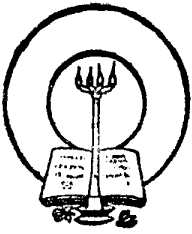
શ્રી ધનવંતરાય અમુલખરાય શાહ-ભાવનગર

....મંગલ દિવાળી....

વરસ વિદાય થઈ ગયું પણ પાપો એમના એમ ઉભા રહી ગયા.... હિસાબના ચોપડા ચોખ્ખા થઈ ગયા પણ કષાયના ચોપડા ગોટાળાવાળા જ રહ્યા....

હસતા મુખે સાલ મુખારક તો કરી આવ્યા.... પણ અંતરમાં પ્રગટેલી રાગ-દ્વેષની હોળી ફરી નહિ તેનું શું ?

નૂતન વર્ષના મંગલ પ્રભાતે સહૃદયતા, સરળતા, સજ્જનતા, ગંભીરતા અને નમ્રતા જેવા ઉત્તમ ગુણોના સ્વામી બનવાનો દૃઢ સંકલ્પ કરીએ....

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રભુ તું એક જ તારણુહાર

પ્રભુ તું એક જ તારણુહાર,
દુનિયા બે ધારી તલવાર.

દુનિયાનું બે ગાણું ગાઇએ,
તો તો સૌને વહાલા થઇએ.
નહીંતર નેક નમે તલવાર....દુનિયા બે ધારી ૦ ૧

દુનિયા ન જુએ ખરું કે ખોટું,
માથે આળ ચડાવે મોટું.
જુઠા બણુગાની ફેંકનાર....દુનિયા બે ધારી ૦ ૨

દુનિયા મન ફાવે તેમ બોલે,
ભક્તો ઉપર આભલા તોલે.
મનમાં કરે ન કાંઈ વિચાર....દુનિયા બે ધારી ૦ ૩

પ્રભુના ભક્તો પ્રભુ શુભ ગાયે,
એમને મન બીજું કાંઈ ન ભાવે.
તોયે ડગલે ડગલે માર....દુનિયા બે ધારી ૦ ૪

પણ જેને તું પોતે રાખે,
તેને કાંઈ કોઈ ન ચાખે.
આંખો ચોળી રહે સંસાર....દુનિયા બે ધારી ૦ ૫

પ્રેષક : અરવિંદ સી. બુટાણી

શુભ કામના

❧ ઘર ઘર દીપ જલે ❧

દીપાવતી આવશે અને ચાત્રી જશે. મુખેથી શુભેચ્છાનું ઉચ્ચારણ કરશે, કલમથી શુભેચ્છા કાડ' પર સહી કરશે. પરંતુ જે તમે નિરાશ માણસોમાં આશા ન ભરી શકો, કોઈની અંધારી કેટડીમાં સહયોગનો દીવો ન પેટાવી શકો તો દિવાળી અધૂરી છે.

ઘરમાં દીવો કરી મંદિરમાં દીવો કરીએ છીએ. પહેલા અંતરના આવાસના અંધારાને જ્ઞાનરૂપી દીવાથી અજવાળો, કૂરતાના અંધકારને કંઠાણના દીપથી હટાવો, વૈર-વિરોધના કચરાને સાફ કરીને પ્રેમનો દીપક પ્રગટાવો તો તમારે સદાય દીવાળી જ છે....

જો આપણે બંગલો દીવાઓથી પ્રકાશિત થાય અને બીજાના આંગણમાં અંધારૂં રહે તો આપણે સાચી દિવાળી મનાવી નથી. જે દીવો પ્રેમ, સહયોગ અને કંઠાણથી પ્રગટે તો દિવાળીને સાચો આનંદ મળે.

અસત્ પર સત્નો વિજય, અંધકાર પર પ્રકાશનો વિજય, જ્ઞાનથી અજ્ઞાનનો નાશ એ જ દીપાવતી છે. દીવાની હારમાળાની માફક જીવનમાં શુભોની હારમાળા પ્રગટાવવાની પ્રેરણા દીવાળી આપે છે.

એક દીવો બીજા દીવાને પ્રગટાવે છે, તેમ તમારે બીજાને મદદરૂપ થઈ બીજાના દુઃખ, ગરીબાઈ, નિરાશા, હતાશા અને અભાવને મટાડવા તત્પર થવાનું છે. અમારી શુભ કામના છે કે દરેકના અંતરમાં પ્રેમના અને સ્નેહના દીવા પ્રગટો....

[‘જીવન સાધના’ માંથી સાબાર]

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના કારોબારીના સભ્યશ્રીઓ પાઠવે છે....

દીવાળી પર્વનું મહત્વ

અને રિદ્ધિ-સિદ્ધિ

મુનિરાજ મ્હી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ

(ચૂડા)

દિવાળી પર્વના દિવસોમાં ભગવાન મહાવીર પ્રભુના આદેશ-ઉપદેશને ધ્યાનમાં રાખી જ્ઞાન-દર્શન-આરત્રની આરાધનાના ચોપડાનું આપણે સહુ શારદાપૂજન કરીએ અને જીવન ધન્ય બનાવીએ.

લૌકિક દૃષ્ટિએ દીવાળીપર્વની પ્રવૃત્તિ માટે જુદા જુદા અનેક હેતુઓ પ્રસિદ્ધ છે, પરંતુ લોકોત્તર દૃષ્ટિએ જૈનદર્શનના મતવ્ય પ્રમાણે દિવાળીપર્વના પ્રવર્તનનું મુખ્ય કારણ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પ્રભુનું નિર્વાણ છે.

દિવાળીના દિવસે ચોપડા પૂજનની શરૂઆત કરતાં જૈન વેપારીભાઈઓ ગૌતમસ્વામીની લખિંધ, શાલિભદ્રની રિદ્ધિ અને અભયકુમારની પુદ્ધિ તથા ક્યવન્ના શેઠ જેવા સૌભાગ્ય માટેની માંગણી કરે છે. આ માંગણી તો ઉત્તમ પ્રકારની છે. વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે માત્ર ઇચ્છાની નહીં પણ સાથોસાથ ઉપાસનાની પણ આવશ્યકતા છે.

ગૌતમસ્વામીએ અનેક લખિંધઓ પ્રાપ્ત કરી હતી, પણ તેની પાછળ મહાન તપની આરાધના હતી. તપ કર્યા સિવાય ચોપડામાં ગૌતમસ્વામીની લખિંધ પ્રાપ્ત થતી એમ લખવાથી લખિંધઓ પ્રાપ્ત થતી નથી જેને લખિંધ બોધ્યે તેણે તપ કરવું જ રહ્યું. આવા શુદ્ધ તપની સાથે સાથે સ્વસ્થતા, પ્રસન્નતા અને વિશુદ્ધતા આપોઆપ આવતાં જ જાય છે. આવા તપસ્વીઓ માગે કે ન માગે તો પણ લખિંધઓ તેને મળે જ છે.

શાલિભદ્રની રિદ્ધિના મૂળમાં તેની દાનવૃત્તિ કારણભૂત હતી. પૂર્વજન્મમાં જ્ઞાન અને સંસ્કાર ન હોવા છતાં, માતા પાસે રડીરડીને ખાવા માટે તૈયાર કરાવેલી ખીર, જરાએ આંચકો ખાધા સિવાય મુનિરાજના પાત્રમાં ઉલ્લાસ અને ભાવપૂર્વક વહેરાવી દીધી હતી. શાલિભદ્રે રિદ્ધિ-સિદ્ધિ મેળવવા અર્થે આ ક્રિયા ન કરી હતી પણ નિર્મમતા અને ભક્તિભાવે આ કાર્ય કર્યું હતું. જેના ફળરૂપે રિદ્ધિ ન ઇચ્છી હોવા છતાં ખીજા જન્મમાં તેને તે પ્રાપ્ત થઈ હતી.

અભયકુમારની પુદ્ધિના મૂળમાં તેની પિતૃ-ભક્તિ મુખ્ય કારણરૂપ હતી. જન્મથી જ વિરક્ત હોવા છતાં તેના પિતા શ્રેણિક પ્રત્યે તેની ભક્તિ અને ભાવ અનન્ય હતાં. સંયમી, તપસ્વી અને વિરાગી હોવા છતાં અભયકુમારે પોતાના પિતાની કોઈપણ ઇચ્છાને અતૃપ્ત રહેવા દીધી ન હતી. રામની દશરથ પ્રત્યેની ભક્તિ અને ભીષ્મ પિતામહના મહાન ત્યાગ કરતાં પણ અભય-કુમારની પિતા માટેની નિર્મળ કર્તવ્ય પુદ્ધિ વધારે પ્રશંસાપાત્ર છે.

ક્યવન્ના શેઠના સૌભાગ્યની માંગણી કરનારાઓમાંથી ઘણા વેપારી ભાઈઓને તેમના જીવનની માહિતી પણ નહીં હોય. રાજગૃહમાં ધનેશ્વર નામના શેઠને ત્યાં પુત્રનો જન્મ થયો અને તેનું નામ કૃતપુણ્યક પાડ્યું. પુણ્ય કહીને, પુણ્ય ભોગવતાં જ બાળક જન્મ્યો એટલે તેનું કૃતપુણ્યક નામ યથાર્થ જ હતું. જન્મથી જ

નિર્વિકારી અને નિર્બાપી એકનો એક પુત્ર હોવાથી, માતા-પિતાને તે સાધુઓના સંગાથમાં રહે એ ન રૂચુ'. ભૌતિક સુખો અને વૈભવથી દૂર નાસતાં હોવા છતાં ભોગાવણી કર્મો તો ભોગવ્યે જ છૂટકો. પિતાએ પુત્રને વૈભવ અને વિલાસના માર્ગે દોરવા વેશ્યાની સોબત કરાવી. ધનનો નાશ થતા વેશ્યાની પ્રીતિનો પણ અંત આવ્યો. પૂર્વજન્મના કર્મોદયના કારણે કૃત-પુણ્યકને ધનાશેઠના મૃત્યુ પામેલા પુત્ર જિનદત્ત શેઠની સંતાન વિહીન ચાર પત્નીઓના પતિદેવ તરીકે રહેવાનું થયું. બારવર્ષના ગૃહસંસારના અંતે ચાર પુત્રોનો પિતા થયો. પછી તો શ્રેષ્ઠિક રાખતું અધુરું રાજ મળ્યું અને તેની પુત્રી મનોરમા સાથે લગ્ન પણ કર્યા. પોતાના પૂર્વજન્મની હકીકત અને સંસારની નિચિત્રતાનું સ્વરૂપ ભગવાન મહાવીર પાસેથી સમજી કૃત-પુણ્યક શેઠે બધું છોડી ત્યાગના પંથે પડી દીક્ષા લીધી. આ કૃતપુણ્યક શેઠ તેજ ચોપડામાં લખાતાં કવચના શેઠનું સાચું નામ છે. એનું સૌભાગ્ય ઉત્તમ પ્રકારનું હતું, તેમાં શંકા નથી.

આ મહાન આત્માઓએ નીતિ, સદાચાર, શીલ અને ચારિત્રના માર્ગે બધી રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરી હતી. નીતિ, સદાચાર, શીલ અને ચારિત્રના માર્ગે જનાર માટે દયા, મૈત્રી, બંધુતા, વાતસલ્યભાવ, સત્યતા, પ્રમાણિકતા, ઉદારતા, ક્ષમા, પરોપકાર વગેરે સદ્ગુણો કેળવવા જોઈએ. આવા મહાન આત્માઓએ જે રિદ્ધિ-સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરેલી તેવી રિદ્ધિ-સિદ્ધિની માગણી કરતી વખતે એમના અને આપણા જીવનલક્ષ્ય સંબંધની અસમાનતાને ખ્યાલ કરી, એમના અને આપણા જીવનલક્ષ્ય વચ્ચે કેવી અને કેટલી સુસંગતિ અને વિસંગતિ રહેલી છે

તેનો આપણે વિવેકપૂર્વક વિચાર કરવો જોઈએ. ઇચ્છા અને અભિલાષા મુજબ વસ્તુઓની પ્રાપ્તિમાં સાચું સુખ નથી. પરંતુ સાચું સુખ તો ઇચ્છા અને અભિલાષાના અભાવમાં જ રહેલું છે.

મહાન લખિઓ, રિદ્ધિ-સિદ્ધિ અને સુખો મળ્યાં છતાં એમના અધિકારીઓએ એ બધામાં ન રાચતાં, તેને છોડી ત્યાગ-સંયમને માર્ગ સ્વીકાર્યો હતો, તે પણ આપણે યાદ રાખવું જોઈએ. રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓની ઇચ્છા હોવા છતાં અને તે માટે દરેક દિવાળીએ માગણી કરવા છતાં શા માટે હંમેશા આપણને દુઃખ, ચિંતા, ઉદ્વેગ અને વ્યાકુળતા અનુભવવા પડે છે? ચોપડાના સરવૈયામાંથી આ હકીકત ન સમજી શકાય. આપણી જીવન પદ્ધતિમાં જ દોષ છે રિદ્ધિ-સિદ્ધિઓ મેળવવા માટે તો જીવન પદ્ધતિનું સરવૈયું કાઢવું જરૂરી છે. એ સરવૈયામાંથી આપણને ખાતરી મશે કે દુઃખ, ચિંતા, ઉદ્વેગ અને વ્યાકુળતા એ આપણા પોતાના જ દોષોનું પરિણામ છે.

આ રીતે ચોપડા પૂજનની સાથે સાથે આપણી જીવન પદ્ધતિનો વિચાર કરી તેનું પૃથક્કરણ કરવું પણ અત્યંત જરૂરી છે. જૈનશાસનની સચોટ માન્યતા પ્રમાણે દિવાળીપર્વનું મહત્ત્વ સંક્ષેપમાં અહિં રજૂ થયું છે. આ દિવાળીપર્વના દિવસોમાં ભગવાન મહાવીરના આદેશ-ઉપદેશો આપણે સહુ ઠોઠ વિચારીએ, જીવનના ગુણ-દોષનું સરવૈયું કાઢીએ અને જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્રની આરાધના-ચોપડાનું શારદા પૂજન કરી જીવન ધન્ય બનાવીએ એજ મારી અને તમારા સર્વની શુભલાવના.... ઝૂં શાન્તિ....

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૫૮ માંથી સાભાર]

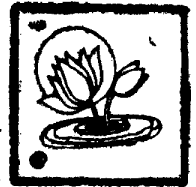
સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૯૯]

૮૫

માણુસ સરળ અને સહજ હોય તો તે જે કરે તેમાં કલ્યાણ સધાતું રહે

મહેન્દ્ર પુનાતર જી

આત્માનું કલ્યાણ સાધવું એટલે એવી ઊંચાઈ પર ઉઠવું કે જ્યાં જીવન ખુદ ધર્મ બની જાય. માણુસ સરળતાથી અને સહજતાથી વહેતો રહે, પ્રેમના પુષ્પો ખીલે, જ્યાં અહંકાર ન હોય, રાગ-દ્રેષ અને લોભ ન હોય, સ્વાર્થ, લાલસા અને ન હોય અને મન તૃપ્ત બની જાય પછી કશું મેળવવાની અપેક્ષા જ ન રહે. આવી સ્થિતિમાં માણુસ જ્યાંથી પણ વિચરે ત્યાં સુગંધ ફેલાઈ જાય અને તેની છાંયામાં આવતા સર્વેનું કલ્યાણ સધાય.

જે માણુસ બીજાનું કલ્યાણ કરવા ઇચ્છે છે તેણે પ્રથમ પોતાનું કલ્યાણ કરવું જોઈએ. પોતાની જાતને એટલી સરળ અને સહજ બનાવવી જોઈએ કે એ પછી તે જે કાંઈ કરે એમાં બીજાનું કલ્યાણ જ હોય. બીજાની સેવા કરવા, બીજાનો ઉદ્ધાર કરવા અને બીજાનું કલ્યાણ સાધવા માટે ઢંઢેરા પીટવો પડતો નથી. વૃક્ષ પોતાની છાંયાને પ્રસારીને જેમ ઊભું હોય છે તેમ આવો માણુસ પોતાની સદ્ભાવનાની આભાને પ્રસારીને જ ઊભો હોય છે. રસ્તા પર ચાલતો માણુસ જેમ વૃક્ષ નીચે ઊભો રહીને શીતળતાને અનુભવ કરે છે તેમ આવા માણુસોના સાનિધ્યમાં આવનારા માણુસો શાતા અનુભવે છે. વૃક્ષ કોઈને કહેતું નથી કે મેં કેટલા લોકોને છાંયો આપ્યો અને તેને ધન્યવાદની પણ કોઈ અપેક્ષા નથી. વૃક્ષ તો અનુચ્છિત બને છે કે, કોઈને તેની છાંયા કામ આવી.

માણુસ જેટલો ઊંચો ઉઠે છે તેટલો સરળતાથી તે બીજાનું ભલું કરતો રહે છે. બીજાનું ભલું કર્યાનો તે અહેસાસ પણ અનુભવતો નથી. તે

સત્કર્મો કરતો રહે છે તેનો લાભ કોને મળે છે તે જોતો નથી. એક નદીની જેમ તે વહે છે તેના નીર કોણ પીએ છે તેનો ખ્યાલ કરતો નથી. તે જે કાંઈ કરે છે તે અનાયાસે થઈ જાય છે. તેની તેને ખબર પણ પડતી નથી. આવો સરળ અને સહજ માણુસ સત જીવો હોય છે. તે કદિ બીજાનું અહિત કરતો નથી. પ્રાણી માત્ર પ્રત્યે તેના દિલમાં પ્રેમ, દયા અને કરુણા હોય છે.

જે લોકો સેવાનો, બીજાનું ભલું કરવાનો ઢંઢેરો પીટતા હોય છે તેઓ હકીકતમાં કશું કરતા નથી. તેઓ થોડું કરીને વધુ બતાવવાનો પ્રયાસ કરતા હોય છે. તેઓ જે કાંઈ થોડુંકાશું કરે છે તે પણ વ્યર્થ હોય છે. તેમાંથી કશું પરિણામ ઊભું થતું નથી. માત્ર અહંકારને તૃપ્તિ મળે છે. માણુસ પોતાના દૈનિક જીવનમાં નાના મોટા ભલાઈના કાર્યો કરી શકે છે. જેમાંથી પોતાને કશો અંગત લાભ થવાનો નથી, એવું જાણવા છતાં જે જાતે ધસાઈને નાના-મોટા સેવાના, પરમાર્થના કાર્યો કરતો રહે તે માણુસ સત જીવો છે. આ અંગે આચાર્ય રજનીશની એક દષ્ટાંત કથા સમજવા જેવી છે.

એક ફફીરના જીવનમાં અદ્ભુત ઘટના બની અને તે દેવલોકમાં પહોંચી ગયો. દેવોએ કહ્યું, 'અમે તારા પર ખુશ છીએ. તને વરદાન આપવા ઇચ્છીએ છીએ'.

ફફીરે કહ્યું 'હવે માગવા જેવું કશું જ રહ્યું નથી. તમે મળ્યા એટલે બધું જ મળી ગયું, હવે કોઈ અપેક્ષા નથી'.

૮૬

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

દેવતાઓએ ખૂબ આગ્રહ કર્યો અને કહ્યું 'લોકો અમારી પાસે વરદાન માગવા આવે છે અને અમે તો તને સામેથી આપવા માગીએ છીએ. તું સ્વીકાર નહીં કરે તો દેવલોકનું અપમાન ગણાશે'.

ફકીરે કહ્યું 'પ્રભુ તમારૂં અપમાન થાય એમ હું ઇચ્છતો નથી. આપ જે આપશો તે સ્વીકારી લઉંશ'.

દેવતાઓએ કહ્યું, 'તું બીજાનું કલ્યાણ સાચી શકે એવું સામર્થ્ય અમે તને આપવા મંગીએ છીએ'.

ફકીરે કહ્યું 'બીજાનું કલ્યાણ કરવાવાળાઓએ ઘણું અકલ્યાણ કરી નાખ્યું છે. પ્રભુ આ કામ મારાથી નહીં થાય'.

માત્ર પાપનો બોજ નહીં, સત્કાર્યોનો બોજ પણ માણસને કચડી નાખે છે

દેવતાઓએ કહ્યું, 'તું જે ઊંચાઈ પર પહોંચ્યો છે ત્યાં તારાથી બીજાનું કલ્યાણ થઈ શકશે'.

ફકીરે કહ્યું 'એ વાત બરાબર છે પરંતુ મને બીજો ફેલ દેખાતો નથી. હું કોનું કલ્યાણ કરીશ હું તો સર્વમાં ખુદને જોઈ રહ્યો છું'.

દેવતાઓએ કહ્યું 'તું જ્યાંથી પસાર થઈશ અને તારી છાંયા જેના પર પડી જશે તેનું કલ્યાણ થઈ જશે'.

ફકીરે કહ્યું 'પ્રભુ એક શરત છે. મારી છાંયા કેની પર પડે છે તેની મને ખબર પડવી જોઈએ નહીં. મેં કયું છે એવું મારા મનને લાગવું જોઈએ નહીં. નહીંતર મારામાં અહંકાર આવી જશે'.

દેવતાઓએ કહ્યું 'ભલે તારી છાંયા કામ કરતી રહેશે અને તને ખબર પણ નહીં પડે'.

આ પછી ફકીર જ્યાંથી પસાર થતો અને જ્યાં તેની છાંયા પડતી ત્યાં કુલો પ્રસન્નતાથી ઝુમી ઉઠતા, કળીઓ ખીલી ઉઠતી, સૂકાઈ ગયેલા છોડવાઓ અને વૃક્ષો લીલાછમ બની જતા. બિમાર માણસ સાને થઈ જતો. અંધને આંખો મળી જતી બધિરને કાન મળી જતા. જ્યાં પણ તેની છાંયા પડતી ત્યાં મહેક પ્રસરી ઉઠતી. તે અજ્ઞાત રીતે લોકોનું કલ્યાણ કરતો રહ્યો.

આ કથાનો સાર માત્ર એટલો છે કે, આ જગતમાં જે લોકોથી કાંઈક ભલું થયું છે, સારું થયું છે, કલ્યાણ સંધાયું છે તેમાં પ્રભુની છાંયા કામ કરી રહી છે. પ્રભુની પરમકૃપા વગર કશું થઈ શકતું નથી. આ અંગે અભિમાન કે અહંકાર રાખવાની કોઈ જરૂર નથી. તન, મન અને ધન આમાંનું એકેય સુખ ન હોય તો માણસ શું કરી શકે? સગવડતા અને અનુકૂળતા ન હોય તો આપણે શું કરી શકીએ? માત્ર એટલું જ યાદ રાખવાનું જરૂરી છે કે, બીજાનું ભલું કરવામાં જ આપણું પોતાનું ભલું સમાયું છે.

પ્રકૃતિએ દરેક માણસને શુભ કરવા માટે વધુ શક્તિ આપી છે અને અશુભ કરવા માટે ઓછી શક્તિ આપી છે. પરંતુ શુભ થતું નથી કારણ કે, શુભ કરવા માટેની ઇચ્છા નથી. ક્યારેક શુભ ઇચ્છા બળે છે પરંતુ તેને અમલમાં મુકાય એ પહેલાં આ શુભ ભાવનાનો લોપ થઈ જાય છે. શુભ ભાવના ચાર વખત બાવી હોય પરંતુ એક વખત અશુભ ભાવના થઈ ગઈ તો બધું એળે જાય છે. ભગવાન મહાવીરે કહ્યું છે કે ચોવીસ કલાક ઊઠતા, ખેસતા, સૂતા, શ્વાસ લેતા અને છોડતા માત્ર મંગળનું જ સ્મરણ કરે શુભનું ચિંતવન માણસને વધુ પારદર્શક બનાવે છે. આપણે સર્વનું મંગળ ઇચ્છતા હોઈએ ત્યારે ફેલના પ્રત્યે રાગ, દ્વેષ અને ઘૃણા ઉદભવે નહીં.

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૯૯]

૮૭

જે કાંઈ સારું કરીએ તે અહંકાર રહિત કરીએ. તેમાંથી કશું મેળવવાની કે લાભ ખાટવાનો આશા ન રાખીએ. તેના બોજ માથા પર રાખ્યા વગર કરીને ભૂલી જઈએ અને હળવા ફૂલ જેવા બની જઈએ. માણસને માત્ર પાપનો બોજો જ નહીં, સત્કાર્યોનો બોજો પણ

કચડી નાખે છે. તે ઘંટીના પડની જેમ ગળે વળગી બાય છે અને અહંકારના પારાને ઊંચો ચડાવે છે. છેવટે માણસનું પતન થાય છે.

મુખ્ય સમાચારના તા. ૨૨-૧૨-૯૮ ના
“ જિનદર્શન ” વિભાગમાંથી સાહાર....

શ્વ

ભાવનગર મર્કન્ટાઇલ કો-ઓપરેટીવ બેન્ક લી.
Bhavnagar Mercantile Co-Operative Bank Ltd.

હેડ આફીસ :-

ગ્રાન્થ :-

લોખંડ બજાર, ભાવનગર
ફોન નં. ૪૨૪૧૮૧

☒ માકેટીંગ યાર્ડ, ભાવનગર ફોન નં. ૪૪૫૦૦૮
☒ માધવદર્શન, ભાવનગર ફોન નં. ૪૨૦૭૬૬

-: થાપણના વ્યાજનાં દરો :-

(તા. ૨૧-૪-૯૯ થી અમલમાં)

☒ સેવિંગ્ઝ	૫.૫૦ ટકા
☒ ફિક્સ ડીપોઝીટ :-	
૩૦ દિવસથી ૯૦ દિવસ સુધી	૮.૦૦ ટકા
૯૧ દિવસથી ૧ વર્ષ નીચે	૯.૦૦ ટકા
૧ વર્ષથી ૨ વર્ષ નીચે	૧૧.૦૦ ટકા
૨ વર્ષથી ૩ વર્ષ નીચે	૧૨.૦૦ ટકા
૩ વર્ષથી ૫ વર્ષ નીચે	૧૨.૫ ટકા
૫ વર્ષ અને ઉપરાંત	૧૩.૦૦ ટકા

ડબલ :- ૬૫ માસ

-: વધુ વિગત માટે બેન્કમાં રૂબરૂ સંપર્ક સાધો :-

શ્રી કનૈયાલાલ વૃજલાલ પંડ્યા
ચેરમેન

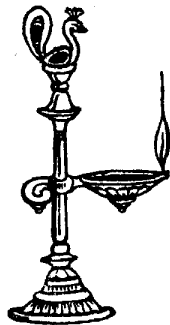
શ્રી ઇન્દુકુમાર ઉકાભાઈ પટેલ
મેનેજિંગ ડીરેક્ટર

શ્રી રાજેન્દ્ર ઇન્દુકુમાર દવે
વા. ચેરમેન

શ્રી જુગલકિશોર પી. પારેખ
બે. મે. ડીરેક્ટર

શ્રી બે. એમ. શાહ
મેનેજર

જેમની નિત્ય-નિયમિત ઉપાસના કરતાં
જન્મ - જરા - મૃત્યુનો ભય ટળે છે,
અને
અક્ષય સુખની પ્રાપ્તિ થાય છે, તે
શ્રી અરિહંત દેવોને અમારી
કોટિ-કોટિ વંદના હો.....

: With Best Compliments From :

AKRUTI
NIRMAN PVT. LTD.

201, Mukhyadhyapak Bhavan, Road No. 24,
Above Nityanand Hall, Sion (W.), MUMBAI-400 022
Tele. : 408175162 (Code No. 022)

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૯૬]

૮૯

ધન્ય તને પુણિયા....

લે. કલાપીએન નવીનચંદ્ર મહેતા

સોહામણી અને અલગેલી નગરી રાજગૃહી પર્વતોની છાંયામાં ને નદીના કિનારે શોભતી એ સુંદર નગરી.

જેવી સુંદર નગરી તેવા સુંદર ત્યાં વસનારા. સતી મુલસા અને મેતારજ ત્યાં વસે. તપ ત્યાગથી શોભતાં અનેક શ્રમણો નિરંતર ત્યાં આવે. એમના મર્મવાણીના પ્રવાહમાં જનગણ સદાય પ્રક્ષાલાતો રહે. રાજગૃહીમાં એક શ્રાવક વસે. નામે પુણિયો.

શ્રમણ શ્રેષ્ઠ વર્ધમાનસ્વામી પણ તેમના ધર્મ પ્રવચનમાં પુણિયાની પ્રશંસા કરે નિઝા. થોના ધર્મસુત્રો જેવું જ જીવન પુણિયાએ બનાવી લીધેલું. પુણિયાની શ્રીમંતાઈનો પાર નહી. વૈભવ એના ગૃહાંગણે આળોટે. એકદા મહાવીર (વર્ધમાન) રાજગૃહીમાં અચાનક આવી ચડ્યા. પુણિયો વંદન કરવા ગયો, ને સનિવેકે કહ્યું, પ્રભુ! આપે આ નગરી અણુ-ધારી પાવન કરી, અમે ધન્ય થયા.

ભગવાન મહાવીરે નેહ નીતરતા નયને તેની સામે જોયું. શું પુણિયા આજે તો ચિન્તા થઈ ગઈ.

શાની પ્રભો?

તારી!

મારી! પુણિયાના શબ્દોમાં આશ્ચર્ય અવતર્યું.

હા! તારી પાસે અપાર લક્ષ્મી છે, એમાં તું રૂળી જઈશ તો દુર્ગતિ દૂર નહી હોય એહ, એવું કેમ બનવા દેવાય!

ન જ બનવા દેવાય! પુણિયાએ તત્ક્ષણ હાથ જોડ્યા, પ્રભો! જે કંઈ મારી સંપત્તિ છે તેમાં રહેવા માટે ઘર, સૂવા સંધારો, જરૂરી સામગ્રી સિવાયની તમામ સંપત્તિને આજથી ત્યાગ, પ્રભુ! આસક્તી મારામાં પ્રવેશે તે પૂર્વે જ તેને ત્યાગ કરવો વધુ સારો નહી! હું આજથી વચનબદ્ધ થાઉં છું.

સમય રાજગૃહીએ આ જાણ્યું ત્યારે સૌએ પ્રશંસાના ફૂલ વરસાવ્યા એ પળથી પુણિયાનું જીવન જ પલટાઈ ગયું. જ્યાં સંપત્તિ રમતી હતી ત્યાં સાદગી, જ્યાં વૈભવ રમતો હતો ત્યાં વિરાગ આવ્યો, જ્યાં ઐશ્વર્ય રમતું હતું ત્યાં સખ્યતા આવી, બાણે સંસ્કારે ત્યાં નિવાસ કર્યો. રાજગૃહીના આંગણે એક સંસ્કારવતા જીવનના દર્શન લાધ્યા. પુણિયો રોજના હવે સાડાખાસ દોકડા કમાતો. સાદાઈથી રહે. એક દિન ખુદ ઉપવાસી રહે, ને અતિથિ સત્કાર કરે. બીજે દિવસે પત્ની ઉપવાસ કરે અને અતિથિને આવકારે. અતિથિ નિહોણો દિવસ ન બાય. એ કંઈ તિથિ જોયા વિના આવે એ અતિથિ, તેને સત્કારી ન શકું તો જીવ્યું વ્યર્થ લાગે.

સમય વીતે છે, વૃત્તભર્યા જીવનના તેજ પુણિયાના મુખ પર ચમકે છે. એક દિવસની વાત છે. પુણિયા શ્રાવકને ત્યાં અતિથિ આવ્યા છે, અનોખા એ અતિથિ છે, અનોખી છે એમની વાતો. એ વિદ્યાસિદ્ધ પુરૂષ છે. ચતુર્દશીનો દિવસ છે. પુણિયાને ઉપવાસ છે. આંગણે આવેલા અતિથિનો અદ્ભુત સત્કાર કર્યો છે, ભાવથી સાધર્મિક ભક્તિ કરી છે.

આગંતુક મહેમાને ચોપાસ નજર ધુમાવી, ઘરમાં માટીનું લોપણ છે, સ્વચ્છતા છે. જરૂરી થાળી-વાટકા છે. બીજું કંઈ જ નથી. પુણિયાના અને તેની પત્નીના મુખ પર સંતોષના તેજ છે સિદ્ધ પુરૂષનું મન ધન્યતા વરસાવી રહ્યું “વાહ પુણિયા” તે કમાલ કરી, દુનિયા ધનથી જીતે છે, તું મતથી જીત્યો. બહારથી તારી પાસે કંઈ દેખાતું નથી પણ હૃદયથી તું કેટલો ભરપૂર છે. આવી સ્થિતિમાં ય જમાડીને જમે છે. ઉપવાસ કરીને સ્વાગત કરે છે.

‘વાહ’ સિદ્ધપુરૂષનું મન અહોભાવથી છલકતું હતું. એમણે નિશ્ચય કર્યો, મારી પાસે સાધન છે, સિદ્ધિની શક્તિ છે. તો પુણિયાને ફરી ધનવાન બનાવવો.

સંધ્યા ઢળી પુણિમાની રાત શરૂ થઈ.

પુણિયાને ગાઠ નિદ્રા આવી ગઈ. ધર્મના શરણે ગયા પછી સંસારની કલુષિતતાને બાણે સ્પર્શ જ નહોતો રહ્યો.

સિદ્ધ પુરૂષે મધ્યરાત્રે રસોડામાં જઈને એક સ્વચ્છ તપેલી હાથમાં લીધી, પોતાની ઝોળીમાંથી મણિ કાઢ્યો, ને પેલી તપેલીને સ્પર્શ કરાવ્યો, તપેલી સોનાની બની ગઈ.

પ્રાતઃકાળ થયો, કુકડો બોલ્યો ત્યારે અતિથિ ફરી કોઈવાર આવવાનું વચન આપીને આગળ ચાલ્યા ગયા. પુણિયાએ સવારમાં જોયું, તો તપેલી જે પોતાની હતી તે જ ન મળે. તેની જગ્યાએ સાવ સોનાની તપેલી. બારીમાંથી આવતા સહસ્રરશ્મિના કિરણો તેને વધુ ચમકાવતા હતા. પુણિયાને ક્ષણિક વાર આ શું છે તે ન સમજાયું, પણ પછી અતિથિનું આ કાર્ય છે તેવું સમજાયું, ત્યારે તેણે નિશ્વાસ નાખ્યો. અતિથિએ આ તો અનર્થ સંજયો આ તપેલી તેમણે સોનાની બનાવી આપી પણ મારે નવી લાવવી ક્યાંથી ! અને સુવર્ણનું મારે શું કામ છે ! જે હતું તેય પ્રભુના વચને ત્યાગ્યું. આ

અણહકતું મને ન જોઈએ. પ્રભુ કહેતા હતા અણહકની લક્ષ્મીની કિંમત ધૂળ જેટલીએ નથી.

પુણિયાના હાથમાં રહેલી સોનાની તપેલી ચમકતી હતી આંખમાં રહેલું આકળના ટીપા જેવું આંસુ પણ ચમકતું હતું.

પળવારમાં તેણે નિશ્ચય કર્યો. એક જીભ વસ્ત્રમાં તપેલી વીંટીને એ દોડ્યો રાજગૃહીની બહાર. એને જલ્દી અતિથિને આંખી જવું હતું. આ ધન તેને સોંપી દેવું હતું. વનની ટેકીએ ચાલતા અતિથિને પુણિયા ઝડપથી આંખી ગયો. સિદ્ધપુરૂષે પુણિયાને પોતાની પછવાડે આવી પહોંચેલો જોઈને આશ્ચર્યથી પૂછ્યું, તમે ?

પુણિયાની છાતીમાં શ્વાસ સમાનો નહોતો, આપ એવું કશુંક કરીને ગયા કે મારે તરત દોડવું પડ્યું.

એક વૃક્ષની પાસે બેસીને પુણિયાને કહ્યું મારી કંઈ ભૂલ થઈ ?

“હા”.

“હું”, સિદ્ધપુરૂષ સ્તબ્ધ થઈ ગયા. પુણિયાએ જીભ વસ્ત્રમાં લપેટેલી તપેલી કાઢીને કહ્યું, આ તમે શું કયું ? તમે તપેલી સોનાની બનાવી લીધી, પણ હું તે રાખી લઉં એટલે મારી જિંદગી શ્યામ જ બની જાય ને ! શ્રમ વિનાનું લેવાય ? આજે જે ભાવનાઓ-અરમાનો મારા ઉરમાં ઉભરાય છે, પછી તે પ્રકટશે ! મહાપુરૂષ ! મને સુવર્ણ નહીં સત્કર્મ જોઈએ. વિદ્યાપુરૂષનાં નેત્રમાં ઝળઝળીયા આવી ગયા.

આવો અપુર્વ વૈરાગ્ય ભાવ ક્યાં મળે ? જે સંતોષથી તમારું જીવન ચમકે છે અને દમકે છે એ મને પણ પ્રાપ્ત હો. સુવર્ણને આ જગતમાં કોને મોહ ન હોય પણ તું નિર્લેપ રહ્યો. ધન્ય તને પુણિયા.

આકાશમાં ઉડતા પંખીઓ, વનનાં વૃક્ષો, સૂર્યના કિરણો પુણિયાની મહાનતાને આવકારી રહ્યા. સુંદર રાજગૃહી એ દિવસે વધુ સુંદર બની.

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૮૭ માંથી સાહાર]

જેમની ભક્તિ સર્વ પ્રકારનાં ભયોનું ભંજન કરનારી છે

અને

સકલ મનોરથની સિદ્ધિ કરનારી છે.

તેવા

શ્રી અરિહંત દેવોને અમારી કોટિ કોટિ વંદના હો.

: ॐ :

‘ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ’ માસિક ઉત્તરોત્તર પ્રગતિના સોપાન સર કરે
તેવી હાદિક મનોકામના અને શુભેચ્છા સાથે....

Indchem Marketing Corporation

32, Shamaldas Gandhi Marg,
Saraf Mansion, Mumbai-400 002
Phone : 2617367-68

જેઓ અનંત ગુણના ભંડાર છે, યોત્રીસ અતિશયોના ધારક છે તથા
માનવ જાતિના મહાન ઉદ્ધારક છે, તે શ્રી અરિહંત દેવોને અમારી
કોટિ કોટિ વંદના હો....

ॐ

“ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ” માસિક ઉત્તરોત્તર પ્રગતિના સોપાન સર કરે
તેવી હાદિક મનોકામના અને શુભેચ્છા સાથે....

મેસર્સ કાંતિલાલ મગનલાલ શાહ

કાપડના વેપારી

મેઇન રોડ, બેરાવરનગર-૩૬૩ ૦૨૦ (જિ. સુરેન્દ્રનગર)

; ફોન : (STD. Code-૦૨૭૫૨)

ઓફિસ : ૨૨૮૪૨ / ૨૩૩૨૪ ✉ રેસી. ૨૨૦૫૬ / ૩૧૫૨૩

ॐ

કોરસ ટાઇલ્સ પ્રાઇવેટ લિમીટેડ

નવાગામ, થાનગઢ-૩૬૩ ૫૩૦ (જિ. સુરેન્દ્રનગર)

ફોન : ૨૦૮૧૧ ✉ ૨૦૫૬૫ (STD. Code-૦૨૭૫૧)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર દ્વારા સ્કોલર વિદ્યાર્થીઓનું સન્માન કરાયું

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર દ્વારા પ્રતિવર્ષ મુજબ આ વર્ષે પણ ગત તા. ૧૫ ઓગસ્ટને રવિવાર સ્વાતંત્ર્ય દિનની સુવર્ણ પ્રભાતે ન્યુ. એસ. એસ. સી. ૧૯૬૬ ની વાર્ષિક પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષયમાં ૮૦ કે તેથી વધુ માર્ક્સ મેળવનાર વિદ્યાર્થી બાઇ-બહેનોને પારિતોષિક અર્પણ કરવાનો તેમજ કેલેજમાં અભ્યાસ કરતાં વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ અર્પણ કરવાનો એક બહુમાન સમારંભ યોજવામાં આવ્યો હતો.

સંસ્કૃત વિષયમાં સૌથી વધુ ૯૩ માર્ક્સ મેળવનાર કુ. ભૂમજેન ભરતભાઈ મહેતાએ પ્રથમ ઇનામ પ્રાપ્ત કરતાં સભાના પ્રમુખશ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહના વરદૂહસ્તે રોકડ પારિતોષિક અર્પણ કરવામાં આવ્યું.

ઉપરાંત સંસ્કૃત વિષયમાં ૮૦ કે તેથી વધુ માર્ક્સ મેળવનાર દરેક વિદ્યાર્થી બાઇ-બહેનોને સ્વ. શ્રી મોહનલાલ જગજીવનદાસ સહોત (હરતે : આ સભાના ઉપપ્રમુખશ્રી દિવ્યકાંતભાઈ મોહનલાલ સહોત) તરફથી એક-એક શીટર એનાયત કરવામાં આવ્યો હતો. જ્યારે કેલેજમાં અભ્યાસ કરતાં વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ અર્પણ કરવામાં આવી હતી.

આ સમારંભના પ્રારંભે સભાના મંત્રીશ્રી ભાસ્કરભાઈ વકીલે પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતાં ઉપસ્થિત વિદ્યાર્થી બાઇ-બહેનો તથા વાલીઓને આ સભા દ્વારા થતી વિવિધ ધાર્મિક તેમજ સામાજિક પ્રવૃત્તિઓથી અવગત કર્યા હતા.

પ્રમુખશ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ, મંત્રીશ્રી હિંમતભાઈ મોતીવાળા તથા મંત્રીશ્રી ચીમનલાલ વધમાન શાહે વિદ્યાર્થી બાઇ-બહેનોને આશીર્વાચન અર્પણ કર્યા હતા.

આ સમારંભનું આયોજન સભાના પ્રમુખ શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ, શ્રી હિંમતભાઈ મોતીવાળા, શ્રી ચીમનલાલ વધમાન શાહ, શ્રી ભાસ્કરરાય વૃજલાલ વકીલ, શ્રી દિવ્યકાંતભાઈ મોહનલાલ સહોત, શ્રી અરવિંદભાઈ ખુટાણી, શ્રી પ્રવિણભાઈ જે. સંઘવી, શ્રી જસુભાઈ ગાંધી તથા સભાના સભ્યશ્રીઓ અને સભાના મેનેજર મુકેશ સરવૈયા તથા અનીલભાઈ શેઠે સારી એવી જહેમત ઉઠાવી બહુમાન સમારંભને યાદગાર બનાવ્યો હતો.

અહેવાલ : મુકેશ સરવૈયા

ન્યુજર્સી અને ન્યુયોર્કમાં યોજાયેલ ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈના પ્રવચનો

બાણીતા સાહિત્યકાર અને જૈનદર્શનના ચિંતક ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈના સાહિત્ય, દર્શન અને સંસ્કૃતિ વિશે પ્રવચનોનું આયોજન કરવામાં આવેલ હતું. અમેરિકાના 'જૈન સેન્ટર ઓફ ન્યુજર્સી'માં તેઓના 'જૈનદર્શન અને મધ્યકાલીન સાહિત્ય' વિશે પ્રવચનો યોજવામાં આવેલ. વળી પશ્ચિમ પર્વ દરમિયાન અહિંસા અને પર્યાવરણ, ગણધરવાદ, અનેકાંત, કલ્પસૂત્ર, ક્ષમાપના, સમાધિમરણ જેવા વિષયો પર વક્તવ્યો આપેલ, આ પ્રસંગે ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈ લિખિત ગુજરાતી અને અંગ્રેજી ગ્રંથોનો વિમોચન વિધિ થયેલ.

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૯૯]

૯૩

શોકાંજલિ

શ્રી અરવિંદભાઈ ચંદુલાલ બુટાણી (ઉ. વ. ૫૫)નું ગત તા. ૨૦-૬-૯૯ ને સોમવારના રોજ હૃદયરોગના હુમલાને કારણે સુરેન્દ્રનગર ખાતે દુઃખદ અવસાન થયું છે.

તેઓશ્રી આ સભાની વર્તમાન કારોબારી કમિટીના છેલ્લા પાંચ વર્ષથી સભ્ય હતા. સભાના દરેક કાર્યોમાં તેમની માનદ્ સેવા અદ્વિતીય રહી છે. આ માસિકને પગલાર કરવા માટે તેમજ પુસ્તકોના વેચાણ માટે તેમનો સિંહકાળો રહ્યો છે.

હૃદયમાં નિર્મળતા ધરાવનાર, સુખદુઃખમાં સહભાગી બની પ્રસન્નચિત્તથી ભિન્નતા નિભાવનાર અને ધાર્મિક ભાવનાઓથી રંગાયેલા શ્રી અરવિંદભાઈ બુટાણીના અચાનક અવસાનથી આ સભાને ઝોક ન પુરી શકાય તેવી ખોટ પડી છે.

તેમના દુઃખદ અવસાનથી તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ આ દુઃખમાં આ સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. સાથે સાથે તેમના આત્માને પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પરમ શાંતિ અર્પે તેવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ

લિ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, આરગેઈટ, ભાવનગર

દૂરીયાँ...નજदीकीयाँ
बन गइ...

LONGER-LASTING
TASTE

pasand
TOOTH PASTE

મેન્યુ.

ગોરન ફાર્મા પ્રા. લિ.

સિહોર-૩૬૪ ૨૪૦

ગુજરાત

કેટલોક
કિમી સ્પષ્ટ
કે
અવારકો
દ્વારા

પસંદ
પ્રેમ સુખ

DRISHTI

શ્રી આત્માનંદ સભા

દ્વારા પ્રકાશિત

“ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ”

૩૫

જ્ઞાન દિપક

સદા

તેજોભય રહે

તેવી

હાદિક

શુભેચ્છાઓ....

પૂજ્યપાદ ગુરુદેવ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયાન્તેવાસી

પ. પૂ. આગમમંત્ર-તારક ગુરુદેવશ્રી

જંબૂવિજયજી મહારાજ સાહેબના વ્યાખ્યાનો

[હપ્તો ૧૫ મો]

[ગુરુ વાણી ભાગ-૨માંથી સાબાર...]

(ગતાંકથી ચાલુ)

અકૂરતા...

‘ હોડત હોડત હોડત હોડીયો... ’

અધ્યાત્મયોગી પૂ. આનંદધનજી મહારાજે ધર્મનાથ ભગવાનના સ્તવનમાં કહ્યું છે કે ‘ હોડત હોડત હોડત હોડીયો... ’

જગતના સર્વ જીવો હોડી રહ્યાં છે કીડીથી માંડીને હાથી સુધીના, સાયકલથી માંડીને એરોપ્લેન સુધીના સાધનો દ્વારા કોઈ ટ્રેનથી, કોઈ મોટરથી, કોઈ પ્લેનથી બધા જ હોડી રહ્યા છે. મહાપુરૂષો કહે છે કે આવા હોડતા માણસને ઉપદેશ આપવો કેવી રીતે? એમે આવેલો ઉપદેશ સ્થાયી બને કેવી રીતે? વ્યાખ્યાનમાં આવે પણ ધડિયાળના કાંટા પર જ એની નજર હોય. આજના માનવની જીંદગી ધડિયાળના કાંટા પર મંડાયેલી છે. ઉઠે ત્યારથી એની હોડ શરૂ થાય છે. મનની અને તનની... માણસ પૈસાની પાછળ પાગલ બનીને હોડી રહ્યો છે.... બહાર સુખ મેળવવા માટે તે ફાંફાં મારી રહ્યો છે.... પણ સુખ તો એના આત્મામાં છે. આનંદને મેળવવા માટે તે ટી. વી, રેડિયો.... વગેરેના કાયદેસરનાં ભાગ લઈ રહ્યો છે. ક્રિકેટની રમતમાં કોઈએ છગ્ગો લગાવ્યો ને આનંદની કીડીયારી ઉડી પણ જ્યાં હાર્યો ત્યાં આનંદ ગાયબ થઈ ગયો. આ વાસ્તવિક આનંદ નથી. વાસ્તવિક આનંદ તો ચિર હોય, સ્થાયી હોય. રાજ હોય કે રંક હોય બધાને આનંદ તો જોઈએ જ છે.

માણસ કોઈ રજા આવે કે કોઈ પર્વ આવે એટલે આનંદની તૈયારી કરતો હોય છે. આ રીતે તે આનંદના પ્રસંગોને ઝંખી રહ્યો છે. તેથી નક્કી થાય છે કે તેના જીવનમાં વાસ્તવિક આનંદ નથી. વાસ્તવિક આનંદ બહાર નહીં પણ આત્મામાં પડેલો છે. પણ તેની બહાર ભટકતી નજર અંદર માંડે તો દેખાયને....

સામાન્ય રીતે જગતના માણસો બે દિવસોને આનંદના દિવસો ગણતા હોય છે. એક લગ્નને દિવસ અને બીજો દિવાળીને દિવસ. લગ્નના દિવસે એ રાજ થઈને ફરે છે, વરરાજા કહેવાય છે ને! પણ બીજા જ દિવસથી એ દાસ બની જાય છે. દિવાળીના દિવસે નાના બાળકથી માંડીને વૃદ્ધ સુધીના તમામ જીવો આનંદમાં મહાલતા હોય છે.... જ્યારે સ્વામી રામતીર્થ કહેતા કે “ હરરાજ હમે એક શાદી હૈ, હરરાજ મુબારક બાદી હૈ ” મારે તો રાજ શાદી છે અને રાજ દિવાળી છે. સદા આનંદ જ આનંદ છે. તેથી આનંદ શોધવા જવો જ પડતો નથી. માણસે દંડી બદલવાની જરૂર છે.

વર્જતૃત્વ કરતા શ્રોતૃત્વ મહાન કળા છે :

આજે વ્યાખ્યાન એ માત્ર સાંભળવાની જ ચીજ બની ગઈ છે પણ એ સાંભળવાની ચીજ નથી, જીવનમાં ઉતારવાની ચીજ છે. જેમ દવા, પાણી, લોજન એ કાંઈ જોવાની ચીજ નથી, થાળ ભરેલો હોય અને જોયા કરે તો બૂખ ભાંગે ખરી....? દવાતું ફીસ્ટ વાંચ્યા કરીએ તો

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૯૬]

૯૫

રોગ જાય ખરો....? ના.... વ્યાખ્યાનને જીવનમાં ઉતારીએ તો જ જીવન બદલાય. મહાપુરૂષો એક જ દેશનામાં તરી જતા. વક્તૃત્વ કરતાં શ્રોતૃત્વ મોટી કળા છે. વ્યાખ્યાનો સાંભળીને ધરડા થવા છતાં પણ સ્વભાવમાં એક રતિબર ફેર પડ્યો નહિ. અખા કવિએ કહ્યું છે કે “તીરથ કરતાં ત્રેપન થયાં, જપમાળાના નાકા ગયા, કથા સુણી સુણી કુટ્યા કાન, તોયે ન આવ્યું પ્રદક્ષિણ.” અથવા તો “સાંભળ્યું કશું ને સમજ્યા કશું, આંખનું કાજળ ગાલે ધસ્યું.” આવી આપણી સ્થિતિ છે.

ધર્મ સાથે સંબંધ કેવો ?

જીંદગીમાં ઘણીએ ઓળી કરી, ઘણા ઉપવાસો કર્યા. ઘણાંયે કટાસણા ધસી નાખ્યા છતાં કષાયો કે વિષયો કેટલા ઘટ્યા ? ધર્મને આપણી સાથે સંબંધ કેવો છે ? કોટ જેવો, ઝભ્ભો જેવો કે લોહી જેવો ? આપણે ધર્મને કોટ-ઝભ્ભો બનાવી દીધો છે. ઘરની બહાર નીકળીએ એટલે ઝભ્ભો કે કોટ પહેરીને નીકળીએ અને ઘરમાં આવીએ કે દુકાને બેસીએ એટલે ઉતારીને ખીલીએ ટીંગાડી દઇએ છીએ. તેમ આપણે દહેરાસર કે ઉપાશ્રય વગેરે ધર્મ-સ્થાનોમાં જઈએ એટલે ધર્મનો ઝભ્ભો પહેરી લઈએ છીએ અને ઘેર આવીએ કે બેસીએ ત્યારે એ ધર્મના ઝભ્ભાને ઉતારીને ટીંગાડી દેવાનો ખરાખરને !

દુકાને બેસીને અનેકને શિશામાં ઉતારતો હોય.... અનેકને નવડાવતો હોય અને કોઠાં-કળાકાં (કાળાં-ધોળાં) કરતો હોય તો આવા માણસને ધર્મી કહેવો કેવી રીતે ? શાસ્ત્રકારો તો કહે છે કે ધર્મ સાથે આપણો સંબંધ લોહી-માંસ જેવો હોવો જોઈએ. ઘરમાં આવીએ તો કાંઈ લોહી કાઢીને શીશામાં ભરી મૂકી દેવાય ખરું ? ચોવીશે કલાક લોહી-માંસ આપણી સાથે જ છે તેમ ધર્મ આપણા જીવનમાં લોહી-માંસની જેમ વણાઈ જવો જોઈએ.

દુનિયાના દરેક ક્ષેત્રે કોઈ પણ કાર્ય કરવું હોય તો માણસમાં યોગ્યતા હોવી જોઈએ ખરે ! એક બિખારીને પણ રોટલાનો ટુકડો મેળવવા માટે મીઠાં-મીઠાં વચ્ચેના બોલવા પડે છે એ તમારે ત્યાં આવીને તમારી પાસે બળજબરીથી બીખ માંગે તો તમે આપો ખરા ? કેટલાયે કાલાવાલા કરે ત્યારે બિખારી એક રોટલીને ટુકડો પામે છે. આમ મીઠાં વચ્ચેના બોલવાની યોગ્યતા જો એના જીવનમાં ન હોય તો બીખ મળે નહીં.... તો પછી ધર્મ જેવા મહાદુલ્ભ રત્નને મેળવવા યોગ્યતા તો જોઈએ ને !....

અકૂરતા :-

શાસ્ત્રકારો ધર્મને યોગ્ય શ્રાવકના ગુણોનું વર્ણન કરી રહ્યા છે તેમાં આપણે ચાર ગુણો જોઈ ગયા. હવે ધર્મને યોગ્ય શ્રાવકનો પાંચમો ગુણ અકૂરતા છે તે જોઈએ.

ધર્મ કરનાર શ્રાવક અકૂર હોવો જોઈએ. એટલે કે ફિલસ્ટલાવોથી રહિત હોવો જોઈએ. કૂર પરિણામી આત્મા ધર્મને સાધી જ કેવી રીતે શકે ? કારણ કે ધર્મનો પાયો જ અહિંસા છે. પાયા વિના ઇમારત ટકી જ ન શકે ને ? આજે ઘણા આત્માઓ એવા જોવામાં આવે છે કે તપ ખૂબ કરતા હોય પાણુ કોષ એટલો હોય કે બીજા માણસો એમ જ કહે કે આ તપ કહેવાય....? આના કરતાં તો અમે નથી કરતાં તે સારું છે. આ રીતે તપની અનુમોદના કરીને પુણ્ય ઉપાજન કરવાને બદલે તેની નિંદા કરીને પાપના ભાગીદાર બને છે, ધર્મની નિંદા થાય છે. તપ તો કષાયોને જીતવા માટે છે એના બદલે ધર્મને નહીં સમજનારા જોવા કષાયને વધારે છે.

કાકાની ખરીક્ષા કરતો ભત્રીજો :-

એક ડોસો હતો.... ધાર્મિક વૃત્તિવાળો હતો પણ સ્વભાવે ખૂબ જ કોપી. ઘરમાં અને સંબંધમાં બધા તેનાથી ફફડે.... કોઈ એમને વતાવે નહીં.

ઘરમાં જમવા બેસે ત્યારે સ્મશાન જેવી શાંતિ છવાઈ જાય ... આ ડોસો એક દિવસ પાલીતાણાની બત્રાએ ગયો. દાદાના દર્શન કરીને નીચે આવ્યો. ત્યાં કોઈ મહાત્મા મળ્યા. મહાત્માએ કહ્યું કે ભાઈ ! દાદાની બત્રા કરી.... પણ કોઈ નિયમ લીધો કે નહીં ? ડોસાએ ના પાડી. ત્યાં બાળુમાં ઉભેલા કોઈ સ્વજન મહાત્માના કાનમાં કહ્યું કે સાહેબ તે સ્વભાવે ખૂબ જ કોપી છે તેથી કોપ ચોછો કરે તેવું કાંઈક કરો. મહાત્માએ સમ-ભાવીને કોપ નહીં કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરાવી.... બત્રા કરીને ઘરે આવ્યા. બીજા દિવસે જમવા બેઠા છે. ત્યાં નાની વહુના હાથે ઘીની વાઢી ઢાળાઈ ગઈ. વહુ તો ધ્રુજવા લાગી હમણું સસરાજીતું બોધવર ફાટશે.... પણ સસરા તો ચૂપચાપ જમીને ઉભા થઈ ગયા. ઘરના માણસો તો સ્તબ્ધ થઈ ગયા. સસરાજીનો બદલાયેલો સ્વભાવ જોઈને વહુએ તેમની ખૂબ ભક્તિ કરવા લાગી.... સંઘમાં પણ લોકો તેમની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. એકવાર તેમના ભત્રીજાએ કાકાની પરીક્ષા કરી. તેણે પોતાના ઘેર જમણું રાખ્યું. બધાને આમંત્રણ આપ્યું પણ કાકાને ત્યાં ન આપ્યું. છતાંયે કાકા સામે ચડીને જમવા ગયા. જમવા બેઠા ત્યાં ભત્રીજાએ આવીને કાકાને તિરસ્કાર કર્યો. છતાં પણ જરાયે ગુસ્સો ન આવ્યો. છેવટે કાકાના પગમાં પડીને માફી માંગે છે અને તેમની ખૂબ પ્રશંસા કરે છે. કપાયના ત્યાગથી ડોસાનું જીવન ધર્મમય બની ગયું અને મરીને દેવલોકમાં ગયા. આમ જે વ્યક્તિ અકૂર હોય તે જ સાચા અર્થમાં ધર્મને આરાધી શકે છે. ધર્મ જેવું દુર્લભ રત્ન જે તે વ્યક્તિને મળી શકતું નથી. તેના માટે ઘણી યોગ્યતાઓ જોઈએ છે, તે હવે આગળ જોઈશું.

ગુણુ પ્રધાન ધર્મ :-

ધર્મના મુખ્ય બે વિભાગો છે : એક ગુણુકાંડ અને બીજો ક્રિયાકાંડ. ગુણુકાંડમાં વિનય, વિવેક, સહાચાર, ક્ષમા, સંજ્ઞનતા વગેરે આવે અને

ક્રિયાકાંડમાં બધી ક્રિયાઓ આવે ક્રિયાકાંડ એ ધર્મને પુષ્ટ કરવા માટે છે, પણ આજે આપણે એકલો ક્રિયાકાંડ જ પકડી રાખ્યો છે. ગુણુની તો કતલેઆમ થઈ ગઈ છે. ગુણુહીન ધર્મ પ્રાણ વિનાના શબ જેવો છે. ધર્મને આવરનાર અકૂર હોવો જોઈએ અર્થાત્ કોપ-અભિમાન-માયા વગેરેથી રહિત હોવો જોઈએ. ધર્મ કરતો હોય પણ મનમાં અહંકાર ભરેલો હોય તો ધર્મ તેને સ્પર્શી શકતો નથી.... અને અહંકાર આવે ત્યાં કઠોરતા-તુચ્છતા આવે જ.

કુન્તલરાણી :-

એક રાજા હતો. તેને ઘણી રાણીઓ હતી. તેમાં કુન્તલદેવી કરીને પટરાણી હતી. રાજમહેલમાં જ એક જિનમંદિર હતું. કુન્તલદેવી રોજ તેમાં ઉચામાં ઉચા દ્રવ્યોથી પ્રભુભક્તિ-પૂજા કરે. રાજા પણ તેને બધી સામગ્રી પૂરી પાડે. રોજ રોજ હીરા-માણેક-મોતી વગેરેથી ભવ્ય અંગરચના કરે.... બીજી રાણીઓ તેની ભક્તિની ખૂબ અનુમોદના કરે.... પણ આ પોતે મનમાં અહંકારને પોષે. ખૂબ ફૂલાય અને અહંકાર આવવાથી તેના જીવનમાં કઠોરતા પણ આવી ગઈ તેથી બીજી રાણીઓની ઉપેક્ષા કરે.... તિરસ્કાર કરે.... છતાં રાણીઓને તેના તરફ પૂજ્યભાવ.... પોતાની ભક્તિના વખાણુ સાંભળીને તે મનમાં ખૂબ ફૂલાતી ... સમય સમયનું કામ કર્યા કરે છે. અનુક્રમે તે રાણી મૃત્યુ પામે છે. હવે એક વખત કોઈ જ્ઞાની મહાત્મા રાજમહેલમાં પધારે છે. દેશનારૂં અન્તે રાણીઓ ગુરૂભગવંતને પૂછે છે કે હે ભગવંત ! અમારાં મોટાં બેન કાળ કરીને કયાં ઉત્તર થયાં હશે ? જ્ઞાની મહાત્મા જ્ઞાન દ્વારા જાણીને કહે છે કે તમારી મોટી બેન આ જ રાજમહેલમાં કૂતરી તરીકે ઉત્તર થઈ છે. આ સાંભળીને બધી રાણીઓ આશ્ચર્ય પામે છે. ગુરૂભગવંતને પૂછે છે કે ગુરૂદેવ એ તો ખૂબ ભક્તિ કરતાં હતાં, તેમ છતાંયે આવી દુર્ગતિ કેમ ? ગુરૂમહારાજ કહે છે કે બેનો ! ધર્મ કરવો

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૯૬]

૯૭

એ જુદી વસ્તુ છે અને ધર્મને આરાધવો એ જુદી વસ્તુ છે. આજે ચારે બાજુ ધર્મ ખૂબ વધી રહ્યો છે. પર્વના દિવસોમાં તપશ્ચર્યાઓ પણ ખૂબ થાય છે પણ જ્યાં પચુષણ પૂરા થાય કે તપશ્ચર્યાઓ પૂરી, ચોમાસું પણ પૂરું અને આરાધનાઓ પણ પૂરી. અમારા ઉપાશ્રયો ખાલી ખમ... કહેવાય છે ને કે 'કર્યા સંવત્સરીના પારણાં અને મૂક્યાં ઉપાશ્રયના પારણાં' આજે આવી સ્થિતિ છે. માસક્રમણ કયું હોય પણ

પારણા પછી રાત્રિભોજન, કંદમૂળ વગેરે તમામ શરૂ. ધર્મ ક્યાંય નિશાનીરૂપે જીવનમાં જોવાયે ન મળે. પારણા પછી તો જાણે મહિનાનું સાદું વાળતો હોય તેમ માણસ ખાવા પર તૂટી પડે છે. આજો દિવસ ચક્કી ચાલુ.... ધર્મ જો સાચા અર્થમાં જીવનમાં પરિણામ પામે તો એક નવકારશીનું પચ્ચદ્રખાણ પણ અનંતા કર્મેને ભસ્મ કરનારું અને છે. (કેમશ:))

રોકાણકારો માટે અમુક્ય તક

ભાવનગર નાગરિક સહ. બેંક લી.

હેડ ઓફીસ : ૧૪, ગંગાજળીયા તળાવ, ભાવનગર

ફોન : ૪૨૬૦૭૦-ફેક્સ નં. (૦૨૭૮) ૪૨૩૮૮૯

~~~~~: શા ખા ઓ :~~~~~

ડોન-કૃષ્ણનગર ♦ વડવાનેરા ચોક ♦ રૂપાણી-સરદારનગર ♦ ભાવનગર-પરા
ફોન : ૪૩૬૭૮૨ ♦ ફોન : ૪૨૫૦૭૧ ♦ ફોન : ૫૬૫૬૬૦ ♦ ફોન : ૪૪૫૭૬૬

રામમંત્ર મંદિર ♦ થોઘા રોડ શાખા ♦ શિશુનિહાર સકંલ
ફોન : ૫૬૩૮૩૨ ♦ ફોન : ૫૬૪૩૩૦ ♦ ફોન : ૪૩૨૬૧૪

સલામત રોકાણ આકર્ષક વ્યાજ સિદ્ધિ

સફરતા

૩૦ દિવસથી ૬૦ દિવસ સુધી	૭ ટકા	શેર ભંડોળ	૩.૭૫ કરોડ
૬૧ દિવસથી ૧૭૬ દિવસ સુધી	૮ ટકા	ડીપોઝીટ	૧૬૩.૮૮ કરોડ
૧૮૦ દિવસથી ૧ વર્ષની અંદર	૯ ટકા	ધિરાણ	૮૭.૬૩ કરોડ
૧ વર્ષથી ૨ વર્ષની અંદર	૧૧ ટકા	રીઝર્વ ફંડ તથા અન્ય ફંડો	૨૧.૨૦ કરોડ
૨ વર્ષથી ૫ વર્ષની અંદર	૧૧.૫ ટકા	વર્કીંગ કેપીટલ	૨૬૩ કરોડ ઉપરાંત
૫ વર્ષ કે તે ઉપરાંત	૧૨ ટકા		

૭૨ માસે ડબલ

વેણીલાલ મગનલાલ પારેખ-ચેરમેન

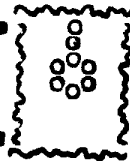
એમ. એ. ખંધડીયા

નિરંજનભાઈ દલપતરામ દવે

જનરલ મેનેજર

મેઈન્ટ મેનેજીંગ ડીરેક્ટર

સજા નહિ, ઈનામ !

માનવીને પોતાનો પ્રાણ સૌથી પ્રિય હોય છે, પરંતુ એ પ્રાણથી ય અઢકી પ્રિય હોય છે પોતાની પ્રશંસા....

પોતાની પ્રશંસા સાંભળવાનું ગમે ત્યાં સુધી ઠીક, પણ બીજાની ઠીકા સાંભળવાની ટેવ પડે તો સમજવું કે તમે પતનની દિશામાં છો.

અને એથી ય આગળની વાત એ છે કે, તમને જો બીજાની ઠીકા અને નિંદા-કુચલી કરવાની આદત પડે તો સમજવું કે તમે હવે અધઃપતનના છેલ્લા પગથિયે પહોંચી ચૂક્યા છો !

શહેનશાહ અકબરે એક વખત પોતાના એક હૂતને ઇરાન દેશમાં મોકલ્યો. હૂતની સાથે પાંચ-સાત બીજા માણસો પણ હતા.

હૂત અને બીજા માણસો ઇરાન પહોંચ્યાં

ઇરાનના શહેનશાહને રૂઆબ ભારે હતો. એનો લગ્ન ઠાઠમાઠ અને એનો દોરદમામ લાજવાળા હતા !

અકબર બાદશાહને હૂત ભારે ચતુર હતો. જેવો દેશ તેવો વેશ કરતાં એને આવડતું હતું. સામેના માણસની પ્રતિભાને પારખીને એ વાત કરતો હતો.

ઇરાનના શહેનશાહે અકબર બાદશાહના હૂતને ફરખારમાં સન્માનપૂર્વક બોલાવ્યો. હૂતને લાગ્યું કે ઇરાનના શહેનશાહને તેની પ્રશંસા સાંભળવાનું ખૂબ ગમે છે, એટલે એ બોલ્યો :

‘ શહેનશાહ ! આપ મહાન છો. આપ તો પૂનમના ચાંદ સમાન છો ! ’

ઇરાનના શહેનશાહના ચહેરા ઉપર પ્રસન્નતા પથરાઈ. એ બોલ્યો :

‘ હૂત ! તું મને પુનમનો ચાંદ કહે છે, તો પછી તારા અકબર બાદશાહને શી ઉપમા આપીશ ? ’

‘ નામવર ! અમારા અકબર બાદશાહ તો બીજાના ચંદ્ર સમાન છે ! ’ હૂત વિનમ્ર વાણીમાં બોલ્યો.

‘ ઓહ ! એમ વાત છે ! ’ શાહ અતિ પ્રસન્ન થયો.

થોડા દિવસ વીત્યા.

ઇરાનનું કામકાજ પતાવીને હૂત તથા તેના સાથીદારો પાછા ફર્યા. અકબર બાદશાહે તેમનું ઉન્માદયુક્ત સ્વાગત કર્યું.

પરંતુ હૂતના સાથીદારોને બીતરસમાં કંઈક જુદી જ બળતરા થતી હતી. એ ઠીકાખોર લોકો હતા એમણે ખાનગીમાં મળીને અકબર બાદશાહને કહ્યું :

‘ બાદશાહ સલામત ! અમે બધું જ સહન કરી શકીએ છીએ, કિન્તુ આપની તોહિન અમારાથી નથી સહેવાતી. કોઈ વ્યક્તિ આપની બદનામી કરે કે આપને અન્ય કરતાં નીચા કહે તો અમને પીડા થાય છે. ’

‘ પણ મારી તોહિન કોણ કરે છે એ તો કહો ? એવો તો કયો બે માથાનો માનવી છે કે જેને પોતાના પ્રાણ પ્રિય નથી ? મારું અપમાન કરનાર ગુસ્તાખ માણસનું નામ કહો ! ’ અકબર ધૂઆંપૂઆં થઈને ગજબોલ્યો.

‘ નામવર ! આપની પ્રતિષ્ઠાને કલંકિત બીજું તો કોઈ નથી કરતું, પણ આપ જેને ઝાઝું સન્માન આપો છો અને આપ જેના ઉપર

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૬૬]

૬૬

વિશેષ બરોસો મુકે છે તે હૂતજ આપની બેઠજજતી કરે છે !'

‘જહાંપનાહ ! અમે ઇરાન ગયા હતા, ત્યાં આ હૂતે ઇરાનના શહેનશાહને પૂનમનો ચંદ્ર કહ્યો અને આપને બીજનો ચંદ્ર કહ્યા. આપને તેણે ઇરાનના શાહ કરતાં હીણા પુરવાર કર્યા. અમે તો લજ્જા અનુભવી રહ્યા હતા.... !

અકબર આવેશમાં આવી ગયો.

સત્તાધીશો જલદી આવેશમાં આવી જતા હોય છે.

અકબર બોલ્યો, ‘તો એ હૂતને હવે મૃત્યુ-દંડની સજા થશે. તેને હમણાં જ દરબારમાં હાજર કરો !’

હૂતને પકડીને દરબારમાં લાવીને ખડો કર્યો. અકબરે કહ્યું ‘તને ફાંસીની સજા કરવામાં આવશે.’

‘મહારાજ, મારો કાંઈ વાંક-ગુનો ?’

‘તે માત્ર અપમાન કયું’ છે....’

‘અસંભવ મહારાજ !’

‘તો શું તે ઇરાનના શાહને પૂનમનો ચંદ્ર અને મને બીજનો ચંદ્ર કહ્યા નહોતા ?’

‘કહ્યા હતા મહારાજ !’ હૂત બોલ્યો, વાતનો મમ્ એ સમજી ગયો. પછી વિનમ્ર વાણીમાં ઉમેયું ‘જહાંપનાહ ! આપને જેણે

વાત કરી છે તે વ્યક્તિ નાદાન હશે. આપ તો બાણો છો કે પૂનમનો ચંદ્ર એક ચોક્કસ હદે પહોંચ્યા પછી પતન પામે છે. પૂનમ પછી ક્રમશઃ ચંદ્ર ઘટતો જાય છે જ્યારે મેં આપને બીજનો ચંદ્ર કહ્યા હતા. બીજનો ચંદ્ર સતત વધતો રહે છે. આપ વિકાસની દિશામાં છો અને ઇરાનના શહેનશાહ પતનની દિશામાં છે, એવો એનો અર્થ હતો !’

હૂતની વાત સાંભળીને અકબર પ્રસન્ન થયો. તમામ દરબારીઓ પણ હરખાઈ ઊઠ્યા. અકબરે કહ્યું. ‘તારી સુક્તિ ભવ્ય છે. તારી ફાંસીની સજા માફ કરવામાં આવે છે અને તને પાંચ હજાર સોનામહોરો ઇનામમાં આપવામાં આવશે !’

શહેનશાહ અકબરની પ્રસન્નતા જોઈને હૂત મલકાયો.

રે ! માનવીનો સ્વભાવ કેવો છે ? પ્રશંસા હંમેશા પામર માનવીને પીગળાવી મૂકે છે ! જે પૂણું હોય તેને પ્રશંસા કેમ ગમે ? જો આપણને પ્રશંસા અને ખુશામત પસંદ હોય તો સમજી લેવું કે આપણે અધૂરા છીએ.... છીછરા છીએ.... પતનો-મુખ છીએ.... !

લેખક શ્રી લક્ષ્મીચંદ્રભાઈ છ. સંઘવીના પુસ્તક ‘દષ્ટાંત રતનાકર’માંથી જનહિતાથે સાબાર....

પાણી અને વાણી

પાણીના બેકામ બનેલા પૂરે ગામોનાં ગામો ડૂબાડ્યા છે તો....

વાણીના બેકાણુ પૂરે કુટુંબોનાં કુટુંબો તારાજ કર્યા છે....

પાણીના પૂરને અટકાવવાનો તો કદાચ વિજ્ઞાન પાસે ઉપાય છે

પણ વાણીના બેકામ પૂર ઉપર નિયંત્રણ લાવવા તો

વિવેકને શરણે જ જવું પડે....

નૂતન વર્ષામિનંદન

- ✕ આ નૂતન વર્ષે વિષમ ઝંઝાવાતમાં
આપનો આત્મશ્રેયનો દીપક ઝળહળતો રહે !
- ✕ આ નૂતન વર્ષે આપનું જીવન પવિત્ર, રસમય,
પ્રેમમય, પ્રમાણિક અને પ્રકાશમય બને !
- ✕ આ નૂતન વર્ષે આપના ઉમદા આત્મકલ્યાણનું
જીવનલક્ષ પૂર્ણ થાય !
- ✕ આ નૂતન વર્ષે આપનું જીવન
સદ્ગુણોની સુવાસથી મહેકી ઊઠે !
- ✕ આ નૂતન વર્ષે આપના જીવનરૂપી સમુદ્રમાં
સદા આનંદરૂપી મોજાં ઊછળતા રહે !
- ✕ આ નૂતન વર્ષે આપણે વીર પરમાત્માએ બતાવેલા
અભ્યુદયના માર્ગે પ્રયાણ આદરીએ

આ અમારી અંતરની શુભેચ્છાઓ છે

SHASHI INDUSTRIES

Selarsha Road, BHAVNAGAR-364 001

Phone : O 428254 - 430539

Rajaji Nagar, BANGALORE-560 010

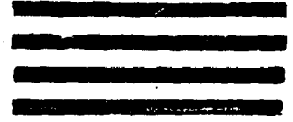

સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૯૯]

૧૦૧

ક મ યોગ

: લેખક :

નરોત્તમદાસ અમુલખરાય કપાસી
(એડવોકેટ-મુંબઈ)

પ્રવૃત્તિશીલ માનવી પણ ઝંખે છે શાંતિ.... શાંતિ સુખદ છે. પરમ શાંતિ પરમ સુખદ છે. તે પ્રાપ્ત થાય છે નિર્વાણની પ્રાપ્તિ સાથે.... માટે ઉત્તમ આત્માઓ નિર્વાણને ધ્યેય તરીકે સ્વીકારે છે. નિર્વાણ પૂર્ણ નિવૃત્તિમય છે.

નિવૃત્તિ પણ પ્રવૃત્તિ વિના પ્રાપ્ત થતી નથી. પરંતુ ઐહિક અભ્યુદય માટેની પ્રવૃત્તિ અલગ પ્રકારની છે. એના ત્યાગ વિના નિવૃત્તિના ધ્યેય માટેની પ્રવૃત્તિ અક્ષય રહે છે.

ઐહિક પ્રવૃત્તિ ઇચ્છનીય ન હોય તો પણ માનવી માટે તે આવશ્યક છે. એના અભાવમાં ન મળે આહાર, ન મળે આશ્રય અને ન મળે અંગનું ઢાંકણ.

દુઃખ એ છે કે આવશ્યક ભૌતિક પ્રવૃત્તિમાં માનવી ગળાદુઃખ અને છે ત્યારે નિવૃત્તિનું ધ્યેય એની નજર સામેથી ખસી જાય છે. એ ધ્યેય લક્ષ્યમાં રાખીને જ્યારે આવશ્યક પ્રવૃત્તિ થાય છે ત્યારે તે પ્રવૃત્તિ કમ યોગ રૂપ બને છે.

કમ યોગ માનવીને પ્રવૃત્તિમાં અલિપ્ત રાખે છે. તે કમ કરે છે પરંતુ તેને કમ પ્રત્યે પ્રીતિ નથી કમનું ક્ષણ એને આધિન નથી. ક્ષણ ન મળે તો એનો અકસોસ ન હોય. ક્ષણની પ્રાપ્તિ એના પૂર્વ કૃત કમ ઉપર અવલંબે છે. પૂર્વ કૃત કમનું એણે જ આચરણ કરેલું છે. માટે અન્યને એ દોષ ન આપી શકે. કમ-યોગી અન્યને દોષ આપે પણ નહિ.

આહાર, આશ્રય અને અંગ-ઢાંકણની પ્રાપ્તિ થાય કે ન થાય એની જેને ચિંતા નથી તે મુનિ છે. તે સદા આત્મ-ધ્યાનમાં લીન છે. ધ્યાન એ જ એની પ્રવૃત્તિ છે. કાયાના સુખ દુઃખની એને ચિંતા નથી. આત્મ-પ્રગતિ તરફ જ એનું લક્ષ્ય છે. એ આત્મા પરમ કમ યોગી છે. એની પ્રવૃત્તિ પણ નિવૃત્તિ રૂપ જ છે. એ પ્રવૃત્તિ અન્ય માનવીની પ્રવૃત્તિ કરતા સદંતર ભિન્ન છે. આહારના અભાવમાં એ અકળાય નહિ. આશ્રયના અભાવમાં એ દીન ન બને. અંગ-ઢાંકણને અભાવ એને ખટકે નહિ. દેહની આવશ્યકતા માટે એ યાચના ભલે કરે પરંતુ તે રહે નિરીહ. ઐહિક અભિલાષથી એ પર રહે.

સ્વાધ્યાય અને ધ્યાનમાં સતત સમય પસાર કરનાર અણુગાર પ્રવૃત્તિથી રહિત નથી. એ પ્રમાદી નથી. જીવનના અંત સુધી અપ્રમાદી રહેવાની એની અભિલાષા છે. એ છે ઉત્તમ કમ યોગી. રખે કોઈ એને આળસુ કહે.

અણુગાર માટે જે ભૂષણ રૂપ છે તે આગારી માટે ક્યારેક દ્વષણ રૂપ પણ બને.

યાચના એ આગારી માટે દ્વષણ છે. ગૃહ-વાસીને તેની આવશ્યકતા માટે પ્રવૃત્તિ કરવી ઘટે. પરંતુ જે પ્રાપ્ત થાય તેથી તે તૃપ્ત રહે. તેમાં લિપ્ત ન બને.

ઐહિક પ્રવૃત્તિ વેળા પણ કમ યોગી આત્માનું અંતર આત્મ-સમીપ હોય, અંતર

૧૦૨

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

અન્યત્ર હોય એ પણ એને માટે સદ્ગુણ છે. સ્નેહથી એનું અંતર દૂર રહે. રાગમાં એનું અંતર ન અટવાય. દ્રેષ એની પાસે પણ ન આવે. સંસાર-નાટકનું એ માત્ર એક પાત્ર છે તે એ ન ભૂલે.

ગૃહ-કાયમાં અનાસક્ત માનવી ભગવત્-કાયમાં આસક્ત બને. શ્રી જિન-દર્શન અમૃ-તાંજનની જેમ એના નેત્રોને શીતળતા અપે.

શ્રી જિન-ભક્તિમાં એનું હૈયું થનગની ઊઠે. ગુરુ-ચરણોમાં એનું શિર ઠરે. સાધમિકના દર્શને એના હૈયામાં વાત્સલ્ય પ્રગટે. પીડિત જમીને જોઈને એના નેત્રો ભીના બને. અહિંસા, સંયમ અને તપાસાધનમાં એ ઉજમાળ બને. સમભાવમાં સ્થિત થાય યોગ્ય સમયે સંસાર-નાટક સમાપ્ત કરીને નિવૃત્તિના પથે પ્રયાણ કરે.

આ છે વિશુદ્ધ કમ-યોગ....

જૈન શારદા પૂજન વિધિ

દિવાળીના દિવસે નજીક આવી પહોંચ્યા છે, ત્યારે જૈન વેપારી ભાઈઓ દિવાળીના દિવસે વહીપૂજન અર્થાત્ સરસ્વતીપૂજન કરે ત્યારે કરવાની તથા બોલવાની વિગતવાર વિધિ આ પુસ્તિકામાં આપવામાં આવી છે આ ઉપરાંત શ્રી શારદા પૂજન વિધિમાં જોઈતી સામગ્રીની યાદી, સ્તુતિઓ, શાંતિ વિગેરે આપવામાં આવ્યા છે દરેક વેપારી ભાઈઓ માટે અત્યંત ઉપયોગી એવું આ પ્રકાશન છે

● કિંમત ફક્ત રૂ. ૫-૦૦ (પાંચ) ●

: પ્રાપ્તિસ્થાન : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

ખોડીયાર હોટલ સામે-ખાંચામાં, ખારગેઈટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

સપ્તેમ્બર-ઓક્ટોબર : ૬૬]

૧૦૩

શું સચ્ચાઈની કદર નથી જ ?

લેખિકા : શ્રી કલાવતીબેન વોરા

“ નકામા તમે આવા સાચુકલા થવા જાવ છો જયંતિભાઈ, અહીં સાચાની કદર જ કેને છે? હાંડાઈ કરે એ ડાહ્યા ગણાય, તેની વાહ-વાહ થાય, અને તે માલમાલ થાય એ જુદા, સાચાનો આ જમાનો નથી ” ભૂપેન્દ્ર જોડ્યો.

સહુ જાણતું હતું કે મારા ભાગીદાર અંપક-લાલે મને હેરાન કરવામાં બાકી નહોતું રાખ્યું. અત્યંત મનદુઃખ અને ધર્ષણ પછી આખરે ગયે વર્ષે અમે છૂટા થઈ શક્યા હતા. હમણું કંઈક કામ પડતાં જૂના ચોપડા ઉખેળતાં એક ગોટાળો મારી નજરે પડ્યો. અને આજો ચોપડા હું બારીકાઈથી તપાસી ગયો તો ખરેખર ગોટાળો રહી ગયો હતો. મારી પાસે આવેલા ઉધરાણીના ત્રણ હજાર રૂપિયાની પાકી નોંધ કરવાની જ રહી ગઈ હતી. બધું વ્યવસ્થિત જોઈ કરી, ખીજા સાથે સંતલસ કરી હું અંપકલાલ-ભાઈના ભાગના પૈસા એને આપી આવ્યો.

આ વાત, કંઈક વાત નીકળતાં મેં જ્યારે ભૂપેન્દ્રને કરી ત્યારે તેણે ઉપલા શખ્તો કહ્યા. વળી મને કહ્યું : આમે એણે તમને છેતરવા, હેરાન કરવામાં શું બાકી રાખ્યું છે? ભગવાને જ એને એટલો બદલો દીધો. તમે નકામા જ આવા સાચા ને પ્રમાણિક થવા જાવ છો. ’

અને ભૂપેન્દ્ર એકલો જ શા માટે જેને જેને મેં આ વાત કરી તેમણે બધાએ મને એના જેવી જ સલાહ આપી. સહુ કહેતું હતું, ‘ સચ્ચાઈની કેને કદર છે? ખંધાઈ કરતા આવડે તે જ સાચા ગણાય. નકામા આવા વેઢિયાવેડા કરો છો. ’

બધાજ આમ કહે છે ને હું વિચારે ચડું છું ત્યારે શું મેં જોડું કયું? અંપકભાઈએ મારી સાથે ઘણો અન્યાય કર્યો હતો. તો આટલા રૂપિયા મેં રાખી લીધા હોત તો એમાં જોડું શું થાત! પણ અંદરથી કેણ જાણે કેણ કોઈ દલીલ કરે છે. એ બધા અન્યાયો કે છેતરપિંડી કબૂલ્યા પછી જ છૂટા થયા છીએ. અને ‘ ભૂલ-ચૂક લેવી-દેવી ’ તરીકે આ તો ત્યારપછી નીકળેલી વાત છે એટલે મારે તે આપી જ દેવા જોઈએ. પણ તો પછી આ બધા જ લોહો અને ભૂપેન્દ્ર વગેરે કહે છે તે શું જોડું?

હું વિચારે ચડું છું શું ભૂપેન્દ્રની આ વાત સાચી છે? મારી નજર સમક્ષ અનેક પ્રસંગો તરી આવે છે, જ્યારે જ્યારે મેં સામાને અન્યાય થતો અટકાવવા કે કોઈનો જોટો લાભ ન લેવાય એ માટે કે બને એટલી શુદ્ધ પ્રમાણિકતા રાખવા માટે મેં મારું મન જેને યોગ્ય કહેતું હતું, તેવું વર્તન કયું હતું. તો શું મારે તે તે વખતે એ રીતે નહોતું વર્તવું જોઈતું?

ઘણું ઘણું મને યાદ આવે છે. આમ ન કયું હોત ને એને બદલે આટલી જ જબરાઈનો, આટલા જ અન્યાયનો, આટલા જ જૂઠ્ઠો આશરો લીધો હોત તો! હા ક્યારેક આર્થિક કાયદો થાત. ક્યારેક સત્તા મળી હોત. ક્યારેક પ્રશંસા પણ મળી હોત અને એ સાથે માન પણ અને એ બધા લાભોના મનમોહક ચિત્રો મારી નજર સમક્ષ ખડા થાય છે, કેવાં આકર્ષક છે એ સર્વે દર્શ્યો! એક ઘડી જાતને થઈ જાય છે કે ખરેખર ભૂલ કરી, આપણે આવાં સાચા

૧૦૪

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ]

થવાથી જરૂર જ ન હતી. કોને કદર છે આવી આપણી સંસ્કારોની? ભૂલ માત્ર ભૂલ. ને એવી ભૂલોની પરંપરાના વિચારો પણ આવે છે. અને થોડી વાર માટે મન ગ્લાનિથી ભારેભારે બની જાય છે.

પણ ના, મતિની એ બ્રાન્તિ છે. ભૂપેન્દ્રના શબ્દોના પડઘા શમતા જાય છે. તરત જ જાણે કોઈ કહે છે કે એમ મેં કયું? હોત તો કશો જ ફાયદો ન થાત. ઘરમાં સંભવ છે કે વૈભવ વધારે હોત, સંભવ છે કે તેથી દ્વારપર મોટરોમાં ભરાઈને મળવા આવનારાઓની કતાર પણ લાગી હોત. પણ આજે જે મનને ગૌરવભરી સ્વસ્થતા પ્રાપ્ત થઈ છે, જે માનસિક શાંતિ મળે છે તે ન હોત. ત્યાં તો હરહંમેશ કોઈ ઠપકાર્યા જ કરતું હોત. આ બધું તો જૂઠું આભારી છે એ બધું થોડા વખતના દમામ માટે છે. હંમેશનું સુખ એમાં નથી જો એ જ સાચું હોત તો સનાતન સત્યનું શું થાત? એનું અસ્તિત્વ કેવી રીતે હોત!

કોણ કહે છે કે જીવનના શુભ તત્ત્વોની ક્યારેય કદર થઈ નથી? ખરી રીતે આખરે તો માણસને એની જ કદર છે, પેલી મોટરની કતારો તો લક્ષ્મીના ચંચળ આવાગમન સાથે જ આવાગમન કરવાની પણ શુદ્ધબુદ્ધિ દ્વારા મેળવેલો આદર જરાયે ક્ષીણ થયા વગર ટકી રહેવાનો.

માણસને એવા શુદ્ધ સનાતન તત્ત્વોની જો કદર ન હોત તો યુદ્ધ, મહાવીર (જસસ કે ગાંધીને શા માટે લોકો આજે આવી ભક્તિપૂર્વક યાદ કરતાં હોત! જો માણસમાં એવી કદરદાની ન હોત તો અપ્રાહમ લિંગન જેવા મહાન માનવતાના પ્રતિનિધિઓ કેવી રીતે પોતે પ્રાપ્ત કરેલો દરજ્જો અને કીર્તિ પ્રાપ્ત કરી ટકાવી

શક્યા હોત? દરેક ઉચ્ચ ગુણોની તેની કક્ષા મુજબ કદરદાની થાય જ છે! અપ્રમાણિકતાના બળે જ સફળતા પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છનાર અને સ્થૂળ લાભોને જ મહાન લાભો માનનાર માણસ દૂર સુધી જોઈ શકતો નથી. નહિ તો એમાં લાંબુ વિચારવાનું ચે ક્યાં છે?

ભૂતકાળમાં જીવી ગયેલા જે જે માણસોને આદરપૂર્વક યાદ કરવામાં આવે છે તે તે માણસો તેમજો કરેલા સત્કૃત્યોને આધારે જ જનતામાં જીવી રહ્યા છે ને તેમના હૃદયમાંથી સન્માનભરી કદર મેળવી રહ્યા છે. ખંધાઈથી, અપ્રમાણિકતાથી, જૂઠંથી, અન્યાયથી પ્રાપ્ત કરેલી સિદ્ધિને કે તેના સાધકને ક્યારે કોણ સન્માનથી ધરદાવે છે?

સમજવાનું તો એટલું જ છે કે ઉપરછલ્લા માનમરતબાથી કે વૈભવના ભપકાથી ભરમાઈ જઈ મનને, જાતને કે બીજને હેતરવાના બધા રસ્તા આખરે નકામા જવાના છે. એનાથી કશું સ્થાયી, માનસિક યા પાર્થિવ સુખ મળવાનું નથી. એટલું જો વિચારીએ તો અધર્મના મોહક આવરણને આપણે ખરેખર દૂર ખસેડી શકીશું, અને સનાતન સત્યને સમીપે આગળ ધપી શકીશું.

આપણે પોતે સારી વસ્તુની, સનાતન મૂલ્ય ધરાવતા સત્યની, ઉચ્ચતાની, પ્રમાણિકતા, ન્યાય વગેરેની કદર કરનારા બનીશું તો બીજા પણ એ વસ્તુની કદર કરનારાનો આપણને સમાગમ થશે. અને 'દુનિયાને કદર નથી, દુનિયા, લુચ્ચાઓની છે, બદમાશોની છે', એવી આપણી પ્રતીતિ તદ્દન નહીં તો પણ ઘણા પ્રમાણમાં ખોટી છે એનો ખ્યાલ આવ્યા વગર નહીં રહે.

[શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૬૫માંથી સાભાર]

કપદિં શ્રાવકની કથા

દેવગુરૂની ભક્તિથી આવકો સુખી થાય છે.

અહીં શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના અનુરાગી કપદિં શ્રાવકનું દષ્ટાંત છે.

એક વખત પાટણમાંથી હેમચંદ્રાચાર્યશ્રીને વંદન કરવા કપદિં શ્રાવક આવ્યો. આચાર્ય મહારાજે સુખના સમાચાર પૂછ્યા. તેણે કહ્યું હે ભગવંત ! મારા ઘરમાં દરિદ્રતા છે. દયાળુ ગુરૂ ભગવંતે કહ્યું કે ભક્તામર સ્તોત્રનું દશમું કાવ્ય 'નાત્યદ્ભુત' ભુવનભૂષણ ! ભૂતાનાથ !' એ છ માસ પચાંત ગણવું અને તેની આરાધના વિધિ પણ બતાવી. ગુરૂ ભગવંતે બતાવેલી વિધિ પ્રમાણે આરાધના કરતા તેને એક વખત રાત્રિમાં સ્વેત વસ્ત્રથી ભૂષિત, સ્ત્રીવેશ ધારણ કરી ચક્રેશ્વરી દેવી તેની ઉપર પ્રસન્ન થઈ. તેણીએ કહ્યું કે 'તારે બત્રીશ માટીના ઘડા ઘરમાં સ્થાપન કરવા. કામધેનુ રૂપે હું ત્યાં આવીશ. તારે મને દરરોજ દોહવી. સર્વ માટીના ઘડા સોનાના થશે' તેથી તેણે દરરોજ સવારે ગાય દોહીને એકત્રીશ ઘડા ભર્યા. બત્રીશમાં દિવસે દેવીના પગમાં પડી શેઠ કહે છે કે હે માતા ! તમારી કૃપાથી આ એકત્રીશ ઘડા સુવર્ણના થયા, બત્રીશમેઘા ઘડા તે રીતે કરો કે જેથી હું પરિવાર સહિત રાજાને જમાડું. દેવીએ કહ્યું 'એ પ્રમાણે થાવ' ત્યાર પછી હવે પામેલા શેઠે સવારમાં પરિવાર સહિત કુમારપાળ મહારાજાને આમંત્રણ આપ્યું. એક પ્રહર થવા છતા રાજાએ હૂતના સુખથી ભોજનની તૈયારી તેને ઘેર જોઈ નહિ 'અહો ! એણે મારી સાથે મરકરી માંડી' આ પ્રમાણે રાજા વિચારમાં છે ત્યાં રાજાને શેઠ બોલાવવા માટે આવ્યા. પરિવાર સહિત રાજા તેને ઘેર ભોજન માટે આવ્યા. તે વખતે દેવી કામધેનુ ત્યાં રહેલી છે. બત્રીશમાં ઘડામાં સર્વ પ્રકારની ભોજન સામગ્રી તૈયાર થઈ ગઈ. અમૃત સરખા ભોજનના આસ્વાદથી અત્યંત પ્રસન્ન થયેલા રાજાએ પૂછ્યું 'આવી રસોઈ ક્યાંથી આવી' ત્તિ શેઠે કહ્યું કે શ્રી આદીશ્વર જિનેશ્વરના ધ્યાનના પ્રભાવથી અને મારા ગુરૂ શ્રી હેમચંદ્રસૂરી મહારાજની કૃપાનું આ ફળ બાણવું. તેથી કુમારપાળ રાજા ગુરૂ ભગવંતના મહાપ્રભાવને અનુભવ કરતા પોતાના સ્થાનમાં ગયા. તે કપદિં શ્રાવક ગુરૂકૃપાથી સુખી થયેલો. હંમેશા યુગાદિદેવ શ્રી આદીનાથ ભગવાનની આરાધનામાં તત્પર ગુરૂદેવની સેવા કરવામાં સાવધાન બની સાત ક્ષેત્રમાં ધન વાપરતો સાધર્મિકની ભક્તિ કરતો દીન અને અનાથ લોકોના ઉદ્ધાર કરતો પોતાનો જન્મ સફળ કરી સ્વર્ગસુખને પામ્યો.

ઉપદેશ :- શ્રી યુગાદિદેવના ધ્યાનના પ્રભાવથી સુખી થયેલા ગુરૂભક્ત કપદિં શ્રાવકનું સુંદર દષ્ટાંત સાંભળી તમે પણ તે પ્રમાણે આરાધના કરનારા થાઓ.

—પ્રબંધ પંચશતીમાંથી.

પેષક : દિવ્યકાંત સહોત-ભાવનગર

Shree Atmanand Prakash □ સપ્ટે.-ઓક્ટો. : ૬૬ □ Regd. No. GBV. 31

કરે। તેવું પામે।....

યાદૃશેનૈવ ભાવેન,
કાર્યમાતનુતે જનઃ ।
અશુભ વા શુભ વાપિ,
ફલ પ્રાપ્નોતિ તાદૃશમ્ ॥

- ✗ માણસ જેવા શુભ કે અશુભ ભાવથી કામ કરે છે તેવું શુભ કે અશુભ ફળ પામે છે.

- ✗ A person acquires the good or bad fruit of his action according to his good or bad attitude of mind in doing it.

પ્રતિ,

From,
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
આર્યોદય, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર
મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર

